

## Zacharie

## prólogo

adimplētam. quia ecclesia noīe Irlm̄ est significata. et vīcī ad fines terre est dilatata. qz in oīb̄ terris sunt aliq̄ cīstiani. et magis implebit mortuo antīxp̄o. qz tūc oēs ve-

nient ad fidē xp̄i.

**N**ō erit sup eos imber. s. diuīe grē

et enāgēlice doctrine eo mō loquēdi q̄ dī Deuk. xxij.

**C**rescat vt plūnia do-

ctrīna mea fluat: vt

ros eloquī meum q̄sl imb̄ sup terram.

rc. y **A**nd si fā-

lia egypti. i. gētīles.

qz p egyptios intel-

ligunt etiam alijs.

**S**ed erit ruina. s.

umbra p̄dicti caren-

tia. et qz p egyptio i

telligutur alijs genti-

les. subditur

a **H**oc erit pecca-

tū egypti et hoc pec-

cātū oīm gentiū. q.

d. hoc qd̄ dictū ē de

egypto extendit ad

alias gentes.

b **I**n die illa erit rc

qd̄ exponi glo. quia

mortuo antīxp̄o tā-

ta erit pac qz non erit necessarīs vīsus arm yz et equorū.

et lō aurū et argentū qd̄ ante ponebat in frenis offerretur

ad cultū dīstīnū: qui valde augmentabīt mortuo antīcī

sto. vt dīctū est.

c **E**t erūt lebetes in do. dñi. i. vasa ad

dīmū cultū apta ut calices et hīdī. qz hīc vocantur lebe-

tes. qz b p̄pha metaphorice loquēs exp̄mit cultū no. te.

qz ea q̄ erat in cultu ve. te. vt dīctū ē de festo tabernaculo-

rū Irlm̄. et ad lō designandū subditur.

d **P**hiale coraz

altari. phiale sunt vasa ad vīni poculū apta dīmos. vi. bi-

bentes in phialis vīnu.

e **E**t venient oēs imolantes.

sacrificiū no. le. qd̄ est eucharistia.

f **E**t coquēt in eis.

id est hoc sacrificiū offerēt in ardore caritatis q̄ tūc vige-

bit in xp̄ianis. et b̄ metaphorica locutio sicut et supra.

g **E**t non erit mercator. qz vīciū symonie totaliter cassa-

bīt in ecclesia. Scīendū aut qz expositorēs nrī cōter tres

vītīmas p̄tes hīc caplī exponut aliter. ab illo em̄ lōco.

**E**t reuertēt oīs terra rc. vīsq̄ ibi. Sed sedebit Irlm̄ secura

inclusiū exponut de hīmio beatoy p̄est iudicū pīngē-

do līe p̄cedenti. et qd̄ subdit.

Et lō erit plaga. vīsq̄ ad locū

illū inclusiū. sicut ruina. exponut de supplicio reprobo-

rū. et qd̄ subdit.

Et oēs q̄ reliq̄ fuerint rc. vīsq̄ ad finē cap.

exponut de p̄fectu eccie post mortē xp̄i: ita qz illud qd̄ dī

**I**n die illa erit qd̄ sup frenū eq̄nī ē scīm dñi. exponunt

de tpc̄ p̄stantini in q̄ multū fuit dilatata. in cuiō freno ma-

ter eius helena dī fecisse ponī vīnu de clavis xp̄i. et alīnum

in eius galea ut sic esset securus inter p̄lio y pīcula.

Istas expositōes nō p̄sequor in p̄ticulari. qz in glosis et aliorū

postil. p̄nt a quolibet videri. vide tū mihi saluo meliori

iudicio qz expositio quā posui sup istas tres p̄tes magis

litere p̄sonat istarūm p̄tium et etiam precedenti.

**I**n capl. xiiij. vbi dicitur in postilla. Et scīndetur mōs

oliuarum.

**E**ddictio.

**R**out līa sonat plane scīssura montis oliveti in q̄t

p̄tior partes est intelligenda. Dicit em̄. Scīndetur

mons oliuar y ex media pte sui ad orientēz et ad oc-

identēz. et sic in hac scīssura media pars montis oliveti

erit orientalis. et media p̄s occidentalis. Non em̄ dīxit ab

orientē in occidentem. h̄ ad orientē et ad occidentem. et

sequitur. Sepabitur montis mediū ad aquilonē et medi-

um eius ad meridiem. Ex quo habetur alia scīssura. Em̄

quā media pars montis erit aquilonaris et media meri-

dionalis. et sic patet manifeste. qz hec diuīsio fiet in quatu-

or̄ partēs ad modum crucis līa. sa. vero fugit hanc pla-

nū expositiōem ne intelligatur mons oliveti in forma

crucis scīndi. fugit. n. signū crucis scī et diabolus p̄at el.

**I**n eo. c. vbi dicit in postil. Potest etiā dici qz sicut xp̄i  
ani celebrant festa pasche.

**D**editio.

**Q**uidam expositorēs hebreoz dicunt. qz bellū de q̄

illud festū celebrabi

tur postea cum mul-

tomaiori solennitate

qz artea. et hoc po-

test applicari ad pro-

positū nr̄z. qz si ista

miracula fient tēpe

hīc festi fideles re-

manentes inter tps

huīns bellī et dīē in

dīcī rōnabilitē de-

bent statuere qz fiat

illud festū de nouo

celeberrīsum sic qz

oēs teneāt ad ecclē-

siā venire q̄ est hīc

rusalē spūalis rc.

**A**eplica.

**R**eplica.

**V**bi dī. Et scī

detur mōs ol-

uartum vbi postilla

allegat quosdā qui exponut de scīssura montis in qua-

tuo p̄tes p̄ modum crucis. allegat etiā ra. sa. qui dicit

scīssuram solū fieri ab oriente in occidentem. cui videtur

līa p̄sonare vīz in postil. Sed burg. motus p̄tra ra. sa.

dic̄t ē fugere planam expositiōem. qz fugit signū cruci si

cut et diabolus et pater eius. h̄ tamen intentiō burg. videt

obuiare fuga de qua dī in līa. qz crucis mysteriū qd̄ ad li-

terā putat burg. describere nō est materia fuge h̄ refugij.

**P**ostilla frātris Nicolai de lyra cū additiōibus Pauli ep̄i burg. ac replicis maḡ Mathie doūnk sup Zacha-

riam p̄phetam finit.

**I**ncipit expositiō prologi in Malachiam p̄phetam.

**E**us p̄ moysen rc.

**I**n isto p̄logo iuxta ea que

in prophetā dicuntur: ostendit populi israeli-

cī in gratitudo et eiusdem increpatiō.

**P**roce-

ditur autem in isto p̄logo q̄ hīc modum. p̄

mo ex̄p̄mitur beneficium dei p̄stitutum populo

secundo ostendit populi ingratitudo ibi. Sed quia tan-

ti munēris. tertio subditur diuina increpatiō ibi. Ideo p̄

Malachiam p̄phetam rc.

**H**en̄ificiū autem domini exp̄

mitur in duobus. primo in officio prestito sacerdotib⁹

secundo in dignitatē officiū ipsius et ista dignitas notatur

ibi. Vide et sacerdotes rc.

**O**fficiū autem est mediatiō

n̄ quod est duplex. sc̄z populi ad deum: quod nota p̄

mo et deo ad populum quod notatur secundo ibi.

**Q**uib⁹ legem rc.

**I**n hoc em̄ q̄ instituit sacerdotes in officio

offerendi sacrificia: datur officium mediationis populi

ad deum: in hoc q̄ dedit legeim fīm quam debebant rege-

re populum. datur officium mediationis dei ad populū

dicit igitur.

**A** Deus per Moysen. Nota q̄ post reditum iuda de ca-

ptiuitate babylonica qui fuerint reuersi edificabant sibi

domos et habitabāt in illis nondū templo reedificato. vt

lb̄ Aggei. j. b. Missi sunt ḡ a dño aggeus et zācharias p̄

phete ad increpatiō eos p̄pter negligētiā et morā

reedificationis templi. et ad exhortandum ad edificandū

qui taliter exhortati statim templum et altare reedifica-

uerunt quibus reedificatis emerit aliud peccatum scī-

cet q̄ sacerdotes maculam habentes sacrificabant cōtra

illā p̄hibitionē. Ieuiti. xxj. f. Homo de semine tuo q̄ fa-

mīlas qui habuerit maculam non offerret panē domino

deo suo nec accederet ad misteriū eius. Item offerebant sa-

cificia maculam habentes cōtra illā p̄hibitionē. Ieuiti

## ¶ Prologus in malachiam

tici. xxij. Si machilā habuerit nō offeret̄ r̄c. ppter qđ do-  
minus stirxit illis ipsalia bñficia. vñ missus fuit malachi  
as a dño ad increpandū eos. r̄ oñdit diuina bñficia r̄ eō  
in gratiitudinē ex hoc q̄ pcepta dñi p̄mnebat. r̄ hec tan-  
guntur hic. dicit igitur. a D̄eūs q̄ moysen pplo israhe-  
li. h̄eepet̄ sacerdo.

tes tabernaculi sui  
omni corpali vicio  
liberos. **I**enit. xij.  
**b** **H**ostias oī vicio  
vacuas sibi offerre.  
**I**enit. xij. **Q**ui ob-  
tulerit oblationē su-  
am vel vota soluēs  
vel spōte offerēs. qc  
qd illud obtulerit ī  
holocaustuz dñini  
vt offerat masculus  
immaculat⁹ erit ex bo-  
bus vel ouibus. vel  
ex capris. si maculā  
habuerit nō offere-  
tis r̄. **D**uo ḡ prece  
perat dñs. l. sacerdo-  
tes esse sine macula  
sīc d̄r. j. **M**ach. iiiij.  
**e**. **E**legit sacerdotes  
sine macula volun-  
tate habētes in lege  
dei. offerre etiā hō-

stias carētes macula-  
cis. c **Q**ui.legē su-  
ut erat dñi ad pp̄lm.  
pp̄lo legē r̄ p̄cepta di-  
mit officiū. scđo utili-  
cio p̄.dicit t̄ḡt̄ur. c  
suā ad regendū pp̄lm  
meū docebūt qđ sit in  
mūdū r̄ oñdēt eis. r̄ c  
meis r̄ iudicabūt leg-  
lētas de babylone a  
re pp̄lm. e **P**er p̄ f  
hoim facti r̄c. Deut.  
deū r̄ vos: ad Heb. r̄  
ptus p̄ hoib⁹ p̄stitu-  
rat dona r̄ sacrificia p̄  
lestibus facerēt obed-  
presbyteri in pp̄lo de-  
quiū vestrū corda illa-  
gelos dei esse hoc loco  
bia sacerdotis custod-  
angelis dñi exercitū  
nē de p̄pheta r̄ lex p̄  
b **H**ed q̄ tanti mu-  
pp̄li ex duobus. s. ex  
tanti mū. r̄c. r̄ ex ino-  
pp̄lus r̄c. vbi nota ī  
bus. in hoc q̄ aialia r̄  
sacrificia r̄cīo deturpa-  
erant ibi. **I**p̄is crimi-  
tanti mune. gra. p̄t̄. s.  
turpata. Malach. j. g  
guidum. r̄ intulisti  
hi volūtas in vobis  
scipiam de manu ve-  
pieta. ma. deo offer. c  
de via r̄ scandalizasti  
perlebatis lachrymi-  
tra nō respiciā ad sac-  
de manu v̄ra. k **C**  
vina incēpatio apte-

b hostias oī vicio vaccas sibi  
d offerre. Quibus legem su-  
am ad regendū pp'l'm ob h  
e dederat vt p sacrificioꝝ ob  
latiōem internuncijs dei et  
f hominum facti : populum  
pceptis celestibus facerēt  
g obedire. Und sacerdotes  
augelos dei esse. hoc in lo  
b co scriptura testatur. Sed  
qr tanti muneris gratiam  
cōtemnentes supradictus  
populus ac sacerdotes sa-  
i crificia vicio deturpata ip-  
sis crumibus atq; ipietati-  
bus maculata deo offerre  
k ceperūt Iō p malachiā p

sicut scribit Iren. xxij. In multis lo-  
ca. h. tangit de officio mediatis p-  
qđ quidē officiū erat ut intimando  
ppl's vineret in obia dei. p. g. exp-  
ras sine finis officiū ibi. Ut p. sacrifici  
Quibus sacerdotibus d. Tegē  
ad h. dederat Ezech. xlviij. f. Op̄lm  
ter sc̄m & pollutū: inter mūdū & i-  
cū fuerit p̄tроверsta stabūt i iudicij  
ges meas. h. Dani. xij. d. Egressa ē i-  
seniorib⁹ iudicib⁹ q̄ videban̄ rege-  
sacrificioz oblationē internūcij dei &  
v. a. Ego sequester & medi⁹ sui inter  
v. a. Dis pontifex ex hoībus assūm-  
uitur in his que sunt ad deū. vt offe-  
re peccatis. f. Populū p̄ceptis ce-  
ire Judith. viij. f. Am̄ vos qui estis  
& ex vobis pendet aia illoz ad elo-  
p̄ erigite. g. Dñi sacerdotes an-  
co scriptura testat Malach. ii. c. La-  
liūt sciam & legē req̄ret ex ore ei⁹. q̄a  
nū est. h. Ezechie. viij. d. Querēt visio  
bit a sacerdote & psiliū a senioribus.  
meris grām. h. exp̄mis ingratitudo  
p̄ceptu diuini muneris ibi. Sed q̄a  
bia diuis p̄ceptis ibi. Supradictus  
nobia ppl's & etiā sacerdotū in duo-  
maculā habentia offerebat ibi. Sa-  
ta. & in hoc q̄ ip̄i offerētes maculosi  
nibus &c. dicit igitur **H**ed quia  
supradictus ppl's & sa. sacri. vicio de-  
s. Intulistis de rep̄nis claudū & lan-  
munus. & lō dicit eodem. d. **H**o mi-  
dicit dñs exercituū. & munus nō sa-  
stra. **T**pl's criminibus atq̄ imperūt. Malach. ii. **D**os recessistis  
is plurimos in lege. Item eodēl. **D**  
s altare dñi fletu & gemitu. ita vt ul-  
sacrificiū nec accipiat placabile quid  
Ideo p̄ malachiā &c. hic sublūgit di-  
er eoz ingratitudinē. sit autē hic du-

plex increpatio. primo enim sit impropperatio dñsne bñf-  
cientie. scđo sit impropperatio pñaricatiōis eoꝝ et malicie  
ibi. Nam reliq; lectione pñphensa. Itē in pma pte notatur  
duo. s. acris siue vba impropperatiōis. et iusticia imprope-  
rantis. scđm tangit ibi. Et dixistis. Et ibi tangit pmo qđ

phetā d̄s pp̄l̄z suū isrl̄ icre  
p̄s ait. Dilexi vos dīc do  
mīn⁹ r̄ dixisti. In quo dile  
xisti nos. Mōne frater erat  
esau iacob dīc dñs r̄ dile  
xi iacob: esau āt odio hūi.  
esau āt frēm iacob nō iniq:  
aut spontanea volūtate o  
dio hitū a deo v̄l̄ sine meri  
ti gr̄a iacob dilectū māife  
stū ē cū fīm p̄scia⁹ suā: esau  
quidem effusionem frater  
ni sanguinis cōcupiscē. ia  
cob autem in sui cognitio  
nem obseruaudā legē desi  
derare cognosceret. Cui⁹  
rei gr̄a supradicto v̄sus est

in improposito malicie ingrator. m Dilexi vos. ec-  
ce manifestatio bñficij vide Malach. j. vbi ponunt vba  
ista. n Nōne frater erat esau r̄. b̄ insinuat iusticia in-  
crepatis ex duobus. s. ex p̄descētia diuine iusticie reprobā-  
do esau et eligēdo iacob. et ex p̄gruētia vbi p̄positi ad eop̄  
increpationē ibi. Quis rei grā r̄. Justus em̄ fuit repro-  
bādo esau. et eligēdo iacob. silt iuste fecit increpando eos  
neglecto tāto bñficio eis p̄stito in electiōe eop̄ in p̄ie sno  
iacob. dicit igit̄. n Nōne frater erat esau iacob dicit̄ do-  
minus. q. d. sic. Gen. xxv. f. o Et dilexi iacob. esau au-  
tē odio habuit Malach. j. q. d. in v dilexi vos q̄ cū esau et  
iacob ēēnt frēs: dilexi patrē iacob v̄z et nō esau frēm ei⁹  
nō tñ iust⁹ fui nec iuste egi. et hoc ē qd̄ sequit̄. p Esan  
aut̄ fra. iacob nō iniqua. i. iniusta q Aut sponta. volū-  
tate. quin aliqua fuerit rō. s. mala opa esau in p̄scia. Iz em̄  
demerita simpliciter nō sint causa reprobatiōis. dico cā  
pprie loquendo in p̄scitls: nihilominus causa ē q̄re semg  
p̄scintunt c̄stum ad hoc q̄ nō apponis eis grā nec cōserit  
gloria. r Vel. sine meriti gracia. cōgruētia supple. nō est  
em̄ cā p̄destinationis ex p̄e p̄destinationi eius opatio bona  
vel q̄ se p̄p̄at. h̄ p̄gruēt est et quasi quodāmō motiuūm  
p̄ferentis ut grām infundat. sic iniquā iacob electum nō  
sine grā meriti. i. non sine p̄paratione. qd̄ intelligentum  
est c̄stum ad p̄parationē grāe in presenti. vel nō sine gra-  
tia meriti. i. operis meritorij quo ad gloriam in futuro.  
Manifestū est et pb̄at hoc dicens] s Cum fm̄ p̄sciam  
suaz. vidisset mala esan et p̄parationē iacob ad bonū et ad  
opa meritoria. t Esau quidē effusionē sanguinis fra-  
terni p̄cipiscere. Gen. xxvij. g. Diderat semp̄ esau iacob  
p̄benedictione qua benedixerat ei pater. dixitq̄ in cor-  
de suo venient dies luctus patris mei et occidā iacob fra-  
trem meū. v Jacob autem ob sui. i. dei. x Cogniti-  
onem. Gen. xxxij. g. Vidi dñm facie ad faciez: et salua fa-  
cia est aia mea. ac si diceret. cognoui dñm q̄ ip̄e me cog-  
scere dignatus est. y Quis rei grā. hic ostendit vbi  
ppositu p̄gruere ad increpationē illorū. p̄mo igitur insi-  
nnatur ip̄a p̄gruentia q̄ fuit electio iacob. scđo innuitur  
rō electiōis ibi. Quis ex opib⁹ dicit igit̄. y Qui⁹  
rei grā. i. grā electiōis iacob et reprobatiōis esau.  
z Supradicto v̄sus est exemplo. s. exēplo iacob et esau  
ad increpationē iudeoz. hoc in quam exemplo

# Liber Malachie

a Dilexi Jacob. q.d.qz sic dilexi patrem vrm et fratres eius reprobauit magnu vob beneficu pstiti. inde est prophetatus est ex exemplo dilectionis Jacob et reprobationis esau ad increpatiōem tu deo. b Quāuis ex opibus priuia sic. ita mo vīsus est supradicto exemplo ad ppli isrl increpationes quo ostendit ḡra q̄ fecit dēns illi. c Quāuis rc. i. licet ex illis q̄ de iacob et esau scripta s̄t. Gen. xxv. g. pateat esau dignū fuisse reprobatione. et iacob electioē. dicit igitur.

b Quāuis ex opib⁹ memoratoꝝ. f. esau et iacob. d Quoru⁹ memoratoꝝ et ope⁹ eorundem.

d Liber geneseos meminit Gen. xxv. ca. et infra in pluribus capitulis. vñ sic Qui⁹ rei ḡra. q̄si ad oñdendū q̄ de facili eoꝝ p̄sciam habuerit supradicto exemplo vīsus est q̄ tales p̄stat sic diuersos fm reprobationē et elec̄tionē anteꝝ natos quāuis ex opibus. q. di. cōstat q̄ dēns facia eoꝝ p̄sciuereit q̄ i genesi determinant apte Gene. xxv. vbi dicit. Quis⁹ adulter fact⁹ ē esau vir ḡna- rū venandi et hō agricola: iacob at vir simplex habitabat i tabernaculo.

e Nam reliq. Hic subdit de impropere.

ratione malicie eoꝝ. q̄ oñdīs in duobus. f. in p̄uaricatioē diuinorū mādatorū quo ad ritū sacrificiorū et q̄ ad cultum idolorū. Cōtinuat sic. in principio prophetie vīsus ē exemplo dilectionis iacob et odii esau. ad insinuādū ḡram iudeis p̄stitā. et in gratitudinē increpandā. et p̄n in prophetia manifestata est eoꝝ trāsgressio.

e Nam reliq. f. ab eo qđ dictum est in principio sc̄z dilexit̄ vos rc. f. Que lectione p̄phēta sunt. i. dicta cōsequēter in prophetia. g. Preuariationē ppli isrl i obser. sacrificijs dei. Malach. i. Offreteris sup altare meū pollutū panē rc. Itē i eodē. g. Maladictus dolosus q̄ habet in grege suo masculū et votū faciens imolat debile dño rc. b. Increpationēq̄ in eundem sc̄z pp̄lm isrl. f. Deos alie. coln. signi. Malac. ii. Transgressus ē inida et abominatio facta ē in isrl et i ierusalem. q̄ p̄taminauit. Judas sanctificatōz dñi quā dilexit: et habuit filiā dei alieni. Itē Malach. ii. Al diebus patrū vīoz recessit̄ a legitimis meis et nō custodist̄is. Explicit qualiscūz expositiō istins plogi. Postilla Nicolai de lyra sup malachia prophetā incipit cū additio b⁹ pauli ep̄i burg. et replic̄ mḡri mathie dorinck. l. Ca. j.

O Nus vbi dñi. Hic incipit prophetia malachie. Et dñuidit in duas ptes. f. in p̄hemiu et tractatū. tractatus incipit ibi. Dilexi vos rc. In p̄ma pte de scribitur impositio officii p̄phandi sp̄i malachie cū dñ. a Dñus vbi dñi. i. officiū denūciandi vbi. diuinū officiū em̄ alcui impositū dñ onus eius fm cōem modū loquendi quo frequēter vīus p̄phe. sc̄do oñditur cul verbum b̄mō sit denūciandū cū dñ. b Ad isrl. Post redditū

en captiuitatis babylonice q̄ tēpe p̄herauit malachias ppli rediēs nomē isrl obtinuit. q̄ captiuitas decē tribū nō rediit. tertio notificat̄ p̄pheta ex noīe cūm dñ. d In manu malachie. i. p̄ ipm malachiā. Malachias aut̄ iterat̄ angelus dñi. Et hoc aut̄ dixerūt aliq̄ q̄ fuit angel⁹

in corpe assumpto.

alij vero q̄ fuit Es-

dras scriba h̄ ista nō

habet antez ex scri-

ptura. tō eadem fa-

cilitate remunq̄ p̄

p̄banū d. Dilexi

vos. h̄ incipit tracta-

tus. Circa quē scies

dum q̄ principalis

inten̄io p̄pharū fu-

it denūciare xpi ad-

ventū ut diffusi⁹ fu-

it declaratū in p̄nci-

pio hiere. et tō Ma-

lachias p̄ arguit ml-

plex p̄ctm ppli. se-

cūdo denūciat ad

uentū xpi. ca. iii. Et

q̄ p̄nia de p̄ctis ē di-

spositio ad receptio-

nē redēptoris fm q̄

d. Matb. iii. Venit

tētiam agite. appro-

pinq̄bit em̄ regnum

celop̄. tō p̄ma diui-

ditur in duas ptes.

q̄ p̄ p̄ba arguit sa-

cerdotes et ppli cō-

sūctim. sc̄do magis

diuīsim ibi. Filius.

igit p̄ arguit oēs sil-

de in gratitudine in

psona dei dicens.

d. Dilexi vos. et h̄

ingratitudo pat̄z ex-

frōne ppli cū dñ.

e. H̄ quo dilexisti

nos. q. d. nō appetet erga nos tua discētio sp̄alis p̄ ceterz sed hec rūsio tanq̄ falsa excludit cum subditur in psong dei. f. Nōne frater erat esau iacob. q. d. sic. q̄ fuerūt filiius dñe p̄fis et m̄ris vtz Gen. xxv. f. Et dilexisti iacob dando ei benedictiōem paternam et hereditat̄ p̄missiōz q̄ tñ annexe erant tūc ipis p̄mogeniture. g. Malan autē odio habui. denegāt̄ ista sibi cū th̄ esset p̄mogenitus. ve pat̄z Gen. xxv. et xxviij. hec aut̄ dilectio iacob et odii esau fuerūt sīḡ electoꝝ et reprobatioꝝ eterne. et sic allegat apōstolus Ro. ix. et in hoc appetet dilectio dei sp̄alis ad pop̄lū isrl qui descendit a iacob q̄ alio noīe dictus est isrl. Gen. xxxij. sc̄do oñditur specialis dilectio ad israel. et odium ad populum descendenter ab esau p̄ effectum.

h. Et polui seyr montes eius. i. terram esau montuosaz in solitudine per nabuchodonosor regem

i. Et hereditatez eius in dracones. talia enī animalia so-

lent habitare in terra deserta. et etiam in ruiniis edificiorū.

k. Et si dixerit idumea. t. populis idumeee.

l. Destructi sumus. sed reuertentes edificabimus. terrā

nostrā melius q̄ iudei reuersi edificauerūt suam: h̄ ex-

cludit̄ cum subdit̄ in persona dei. m. Illi edificabūt

et ego destruāt̄ vocabunt̄ termini impietatis. i. terra in

viguit impietas. p̄pter quam iudicatus est dominus contra

terrāt̄ et populāt̄ in ea habitantem.

n. Et culi vestri. o iudet.

o. Videbunt. vindictam meam in idumeis qui semper

fuerunt vobis molesti. p. Et vos diceris: magnificetur

dominus. id est. appareat magnitudo eius.

# Liber

**q** *S*up terminū isrl. i. sup terram isrl ipsam t̄ habitatores eius ab hostib⁹ p̄tegēdo t̄ in bonis multiplicādo.

**r** *F*ilius. h̄n̄ arguit sacerdotes t̄ pp̄lm diuisim. t̄ pri mo de peccatis in deū. scđo in p̄ximū ca. se. Prima i dñ es. q̄ p̄ arguit sacerdotes. scđo pp̄lares ibi. Et vos. P̄lma adhuc in duas.

q̄ p̄ sacrificiū sacer-

dotū excludit tanq̄ malū. scđo sacrificiū none legis con-

cludit tanq̄ deo ac-

ceptissimū ibi. Nō est.

Circa p̄mū scie-

dū q̄ licet tot⁹ pp̄ls

isrl dicereſ dei filius

Ego. iiiij. Fili⁹ me⁹

p̄mogenit⁹ isrl. t̄n̄ sa-

cerdotes ad ei⁹ mi-

steriū deputati dice-

bant̄ dei filij t̄ serui

mō spāli. t̄ sic loqui

tur hic. **r** *F*ilius

honorat p̄iem. i. te-

nēt honorare. q̄ ha-

bet ab eo esse nutri-

mentū t̄ documentū.

**s** *E*t fūus

dñm stū. suppleri-

mebit. q̄ nō ē in he-

breo nec in libr̄ cor-

rectis. h̄b̄ intelligit

**t** *S*i ḡ p̄ ego suz.

t̄ accipit si. p̄ q̄. de-

us ē pater oīm p̄ cre-

ationē. t̄ sp̄aliter iu-

deoꝝ p̄ legis datioꝝ

q̄ non fuit data alijs

pp̄ls. p̄. cxlvij. nō

fecit taliter oī natio-

ni: t̄ iudicia sua nō manfestauit eis. t̄ adhuc sp̄alins sa-

cerdotū q̄s elegit ad suū misteriū. **v** *O*bi ē honor me-

us. q. d. nō defertis mihi honorē vt debetis. **a** *E*t si do-

minus ego sum. s. p̄ gubernationē v̄r̄ sp̄alem. **b** *O*bl

est timor me⁹. q. d. nō appet in vobis. *E*t sciendū q̄vbi d̄r

hic. *E*t si dñs ego sum. in heb. hf. *S*i dñs pluraliter. Ego

sum. in q̄ designat̄ i deo pl̄uralitas psonaz in vnitate es-

sentie. q̄ nomē plale p̄agit cū p̄noie singulari. Dicit do-

minus exercitū ad vos oī sacerdotes r̄c. ab illo em̄ loco

*F*ili⁹ honorat r̄c. v̄sq̄ ibi inclusiue. *In* q̄ despeximus no-

mē tuū. totū ē sub vno v̄su in hebreo. *E*x q̄ p̄ illo loco

incipit arguere sacerdotes. t̄ subdis r̄fiso dñt. **c** *O*ffer.

sup altare. mē pol. pa. panes em̄ p̄positiōis debebat per

man⁹ sacerdotū p̄stari. formari t̄ decoꝝ. t̄ t̄p̄ ad euitan-

dū labore faciebat q̄ altos h̄ fieti. vt dicit alio. Alij vo d̄

cū q̄ d̄r hic panis pollut⁹ eo q̄ erat de tr̄tico q̄ rapinaz.

acq̄sito format⁹. **d** *E*t dicit̄. vos male excusando. in q̄

polluum⁹ te. t̄ subdis dñi r̄fiso. **e** *In* eo q̄ dici. i. facto on-

ditis. **f** *M*ēsa dñi despecta ē. q̄ h̄ em̄ q̄ ponitis ibi pa-

nē p̄dicto mō formatū dehonoratis ea. t̄ ad hoc inducit

exemplū dices. **g** *E*t si offeratis clau. t̄ lan. s. aīal inde

bitū sup altare holocaustoꝝ. **h** *N*ōne malū est. q. d. sic

q̄ hoc ē phibitū in lege. **i** *O*ffer illud duci tuo r̄c. q. d

si offeres p̄ncipl̄ terreno q̄ est cinis t̄ pulvis nō placaret

sibi nec p̄ter h̄ exaudire p̄ces tuas. t̄ multomin⁹ debet

talia deo offerri. iō ducit eos ad pniam di. *E*t nūc depca-

mini vultū dei r̄c. **k** *Q*uis in vobis claudat ostia r̄c.

q. d. nullus de robis impendet mihi ista officia gratis. q̄

ostiarū templi t̄ illi qui nutriebat ignē in altari habebat

inde magnū emolumentū. **l** *N*on est mihi. h̄ p̄t̄ con-

cludit̄ sacrificiū deo gratū excludendo p̄dictum offerē

di modū cgm dicitur. **m** *N*on est mihi vo. in vobis. l. b̄n̄ plac-

tum p̄ter malum vestrū. **m** *E*t mundus non suscipit̄ de manu v̄ra. q̄ sacrificia veteris legis nō erant accepta: n̄i ex bonitate offerentis. ideo dicit̄. Gen. iiiij. *H*espexit dñs ad abel t̄ ad munera eius. i. ad bonitatē abel princi paliter t̄ ad eius munera p̄sequenter. **n** *A* dō ortu enī solis v̄sq̄ ad occasū id ē p̄ orbē vniuersū

**o** *M*agnū est nō men meū in gentib⁹ q̄d exponit̄. *R*no mō. q̄t̄ licet gentiles adora rent idola vt deos. t̄n̄ discebat deū celi t̄ terre excellētiorē ill̄ dijs. h̄ ab hac expo-

sitione discordat q̄d subdit̄. **p** *O*rti oī lo. sa. t̄ off. noi meo obl. mūda. q̄ si gēt̄ les cū deo celi idola colentes deo facerēt oblatiōem. illa non

esset imūda corā do q̄ ab idolatris esset oblatā t̄ iō cum hoc ponit̄ alia expositiō

nez dices q̄ iste pas- sus intelligit̄ de in- deis inter gentiles q̄ orbē disp̄sis de-

um adorantib⁹ de- uote. quoz oīo dicit̄ tur hic mūda obla-

tioꝝ p̄ eos nomē do mini p̄dictatur ma- gnū in terris genti- lium. h̄ istud nō vi-

detur v̄p. nō em̄ est verissimile q̄ illi qui erant dissensi iter gentiles idolatras tempe malachie essent iūstiores t̄ mūdiōres q̄ illi sacer-

does qui redierāt de babylonica captiuitate q̄ h̄c argu- it. vt dictum est. h̄ magis sequeban̄ mores gentilium in-

q̄s habitabant. p̄ter q̄d dñm q̄ iste passus loquunt̄ ad lit-

teram de sacrificio noue legis q̄d est eucharistia. quod est mūdiissimū t̄ deo acceptissimū. in oībus etiam terre nat-

onibus sunt alio xp̄ianī hoc sacrificiū offerētes t̄ cum di-

citur hic q̄ *M*agnū est nōmen meū in gentib⁹ r̄c. lo-

quitur xp̄hera de futuro q̄ modū p̄sens p̄ter certitudi-

nem xp̄hetie. **l** *E*t vos polluistis. h̄c p̄t̄ xp̄hera ar-

guit populares. q̄ illi qui debebant offerre oblationes

mūndas t̄ electas: offerebant de peioribus vt videbit̄ in

fra. t̄ iō bic arguunt̄ cū dicitur. *E*t vos polluistis illud. s.

nomē meū q̄stum in vobis est. **s** *In* eo q̄ dicit̄. sicut t̄ sacerdotes. **t** *M*ēsa dñi p̄t̄ minata est. i. p̄t̄ ibi fieri

licite oblatio de minoribus bonis. **v** *C*um igne q̄ de-

uorat illud. i. cum igne qui ferunt̄ semp in altari holocau-

stoꝝ ad cremanduz adipes sacrificioꝝ qui poterat fi-

eri ex quibuscumq̄ lignis. t̄ eodē mō arguebant de sacrifici-

ciūs ibi offerēdis. **x** *E*t dicit̄. vos mēdaciēt̄ excusa-

do. **y** *E*cce de labore. i. cum magno labore potuimus

talia sacrificia offerre p̄ter paupertatē n̄em. **z** *E*t ex-

ufflastis illud. i. bonum quod debebat offerri reduxistis

quasi ad nihilum.

**aa** *E*t intulistis de rapinis claudum t̄ languidū r̄c. itaq̄

erat ibi duplex pctm. vñū p̄tra p̄ximū. s. rapina. t̄ aliud h̄

deum sc̄z offerendo lege phibitum. ideo sequitur.

**b** *N*ō suscipiā illud. acceptando. t̄ q̄ ista intelligent̄ de

popularibus offerentibus ostendit̄ t̄ hoc q̄d subdit̄.

**c** *M*aledictus dolosus qui habet in grege suo masclm

id est aīal bonum t̄ aptum ad sacrificandum deo.

## Malachie.

**E**t votū faciens de sacrificio deo offerēdo. **I**m-molat debile. i. aīal languidū vel al's ineptū ad offerendū. **Q**uia rex magnus ego. s. sup omnē creaturā. **N**omen meū horibile. id est timendū.

**I**n capitulo primo Malachie vbi dicit in postilla. **E**t dilexit Jacob r̄c.

**A**dditio.

**D**er dilectionē p̄ Jacob vide tur intelligi poti⁹ in h̄ loco ipsa electio Iacob seu p̄ destinatio q̄ fuit ab eterno. s̄lī p̄ oīm. **E**sān intelligis eius reprobatō etiā seu ab eterno. r̄ h̄ videt ex v̄b̄ apli ad Ro. xj. dicētis: **C**um em̄ nondū nati fuissent aut aliqd boni aut mali egissent r̄c. r̄ sic dilectō Iacob r̄ oīm esau in h̄ loco nō videt dicēdā signa electionis r̄ reprobatōn̄ put in postilla sed poti⁹ p̄ ea intelligunt ip̄a electio r̄ reprobatio.

**I**n eo. ca. v̄b̄ dicit in postil. Quis i vo-bis claudat ostia.

**A**dditio.

**I**terra hebraica sic habet in h̄ loco. **Q**uis in vobis qui claudat ostia: r̄ nō incēdat̄ altare meū gratis seu frustra. nō em̄ est mihi volūtas in vobis r̄c. q̄ q̄ ex demeritis eorū munera sua r̄ sacrificia nō erāt deo grata. idō deus q̄ si apperebat q̄ aliqd clauderet ostia tēpli: sic q̄ null⁹ intraret ad incēdēdū altare. s. cū sacrificijs. r̄ hoc est qđ dicit l̄ra. **Q**uis in vobis q̄ claudat ostia. i. vtinā eēt in vobis q̄ clauderet ostia tēpli. Et nō incēdat̄ altare meū. s. sic clau-so tēpli nō incēdit̄ sup altare meū aliquid. **G**ratias. i. fru-strā. Ratio aut̄ q̄re deus volebat q̄ clauderent̄ ostia tēpli subdit̄ cū dicit: Nō est mihi volūtas in vobis: r̄ mun⁹ nō accipiā de manu v̄ia: quasi diceret: nō sunt accepti offere-tes nec oblata.

**R**eplica.

**P**rincipio Malachie: v̄b̄ dicit: Iacob dilexi r̄c. postil. exponit ut assumptū a deo ad p̄bandū in gratitudinē filiō p̄ isrl. Assumptū aut̄ illud exponit p̄ modū effectus manifesti. s. q̄ Iacob obtinuit b̄ndic-tionē paternā r̄ hereditatis p̄missionē: que erāt annexa p̄mogenitū: esau abiecto: qđ sine dei dilectionē ex parte vna r̄ odio ex pte altera fieri nō potuit: qui sunt effectus dilectionis dei manifesti. **H**urg. aut̄ vult q̄ dilectio r̄ oīm debeat hic accipi. p̄ p̄destinatiōe r̄ reprobatōe: nō p̄ eoꝝ effectib⁹: vt postil. Id p̄bandū suū p̄positū Hurg. addu-cit apli ad Ro. ix. Ibi dico q̄ apli adducit h̄ dictū nō quo ad effectū: h̄ admirās de cā: oīdēns p̄ p̄cessuz q̄ illi⁹ nō sit cā q̄renda. **S**ic in p̄posito si p̄pha in persona dei vo-lens p̄plo oīdere q̄ eū diligenter: ostēderet q̄ talia occulta sapie dei qualia sunt p̄destinatiōe r̄ reprobatōe: p̄basset po-pulo dubiū r̄ ignorū p̄ ignotius: sicut si hodie ingratis r̄ de dilectionē dei dubitātib⁹ dilectio dei p̄ viā p̄destinatōis p̄yaderi deberet plus dubitarē de antecedēte q̄ p̄site.

**S**ic nūc ad vos. **H**ic p̄nter arguit Capitulū. iij. **S**ppha sacerdotes p̄p̄lm de peccatis p̄ primū: licet tu hoc aliqd ponas de peccatis h̄ dei. r̄ dividit in duas p̄tes: q̄ p̄mo arguit sacerdotes. scđo populares ibi. **N**ūquid. Circa p̄mū ponit monitio cū dī. a **E**t nūc

ad vos mandatū hoc oī sacerdotes. q. d. debetis diligēter attēdere. b **E**t si nolueritis. puniā vos. ideo sequit. c **M**ittā in vos egestatē. quā supra modū timebant: q̄ auari r̄ cupidi erāt. d **E**t maledicā b̄ndictiōib⁹ v̄b̄s. i. illis q̄ p̄fueūstis b̄ndicere. s. vineis r̄ bladie r̄ h̄mōl: ita q̄ erit penuria. ita ex-ponit R̄a. sa. et sub-dit cā. e **N**ō posuistis sup cor. s. exercere debitū offi-ciū v̄m debito nō colēdo deū et p̄p̄lm instruēdo. f **E**cce ego p̄iūcias a vobis brachiū. auferēdo a a vobis virtutē r̄ su-stentationē. g **E**t disp̄gā sup vulnū ve-strū stercus r̄c. i. ex-celebratiōib⁹ h̄mōi nō reportabiliſ ho-norē sed p̄fusionē. h **E**t assumet vos secū. s. stercus. ita q̄ eritis p̄ceptibiles: si cut r̄ ipsum. i **E**t sciel̄. q̄ expientiam mee punitiōis. k **Q**uia mi. ad vos sacerdotes r̄ leuitas l **M**ādatū istud. o cultu dei r̄ doctrinā apli. m **E**t esset pactū meū cū leui. i. cuž tribū leui q̄ fuit

pactū meū. l. lex.

ad h̄ electa a deo: **N**ume. iij. c. n **F**uit cū eo vite r̄ pacis. fuit em̄ p̄missū a deo q̄ p̄p̄lus in pace viueret si legē seruaret. r̄ sic fuit adimplētū q̄dū h̄ seruauit: vt patet ex decursa ve. testa. p **E**t dedi ei timorē. s. Moysi r̄ Aaron. r̄ plurib⁹ ab eis descēdētib⁹ qui deū timuerūt. q **E**x veritatis fuit i ore ei⁹. ad docēdū p̄p̄lm. r **E**t iniqtas nō ē iuēta i labijs ei⁹. q̄ em̄ aaron fecit vitulū p̄flatilē fuit ex timore morti: vt dictū fuit plenius: Exo. xxix. **N**ec t̄p̄: nec aliū leuite crediderūt q̄ i vi-tulo esset aliqd numis. qđ patet ex h̄ q̄ tota trib⁹ leui ad-iūxit se Moysi ad interficiēdū illos q̄ peccauerāt in ido-latria vituli: Exo. xxxij. s **E**t in pace r̄ eq̄rate ambu. me. iuste viuēdo r̄ me devote colēdo. t **E**t multos auertit ab iniqtate. populu docēdo. hec em̄ p̄tinet ad officiū leui-ticū. r̄ potissime sacerdotū. ideo subdit: **L**abia em̄ sacer-dotis r̄c. subdit cā. v **Q**uia angel⁹ d̄is exercitū ē. ha-bet em̄ officiū angelicū. s. colere deū: r̄ dirigere p̄p̄lm sic angeli in misteriū missi. ppter salutē elector. semp vident faciē patris q̄ est in celis: Mat̄. xviii. x **D**os aut̄. sa-credotes r̄ leuite huius t̄pis. y **E**cessistiſ de v̄ia. quā tenuerūt moyses r̄ aaron r̄ aliū iusti. z **E**t scādalizasti plurimos in lege. i. suis̄tis eis occasio delinquēdi. **E**st em̄ scandalū impactio pedis ad aliqd qđ facit incedētē r̄ue-re. malicia aut̄ sacerdotū r̄ doctor. facit errare populu. vñ dicit salvator. Ceci sunt r̄ duces cecoz. si aut̄ cecus ce-co ducatū p̄ster. ambo in fouē cadūt. Propter qđ dicit lugū. in pastorali. **C**ū pastor p̄ abrupta gradit: p̄sequēs est vt ḡex ad p̄cipiū sequat. a **I**rritu fecistiſ paciū leui. de officio sacerdotij. b **P**ropter quod r̄ ego dedi vos p̄ceptibiles. i. abiectos. c **E**t accepistiſ faciē in le-ge. iustificantes impiū p̄ munere. sacerdotes em̄ in-dicabāt p̄p̄lm maxie post redditū de babylone. d **N**ūquid. Postq̄ resphendit sacerdotes r̄ leuitas de malo regimie populi. hic p̄nter arguit ceteros de cōtēptu primi: r̄ pri-in generali cū dicit: d **N**ūquid non patet vñ? r̄c. q. d. s. adā vt dicūt aliqui: vel abrahā fūm̄ alios: et est verbū

# Liber

**x**phete. e **N**ūquid nō deus vnuſ creauit nos. q.d. qd  
oīs aīe hūane creant a deo imēdiate. f **Q**uare g de-  
spicit vnuſqſcꝫ nostrū fratre ſuū xp̄ter p̄augtate ſuā. q.d.  
nō habem⁹ caſam. a **V**iolāſ pacū patrū uſoy. i. le-  
gē datā p̄ib⁹ n̄is: q̄ p̄cepit p̄ximū diligere. ſecūdo i ſpe-  
ciali arguit cōceptū

v̄xoris q̄ debet eſſe  
vna caro cū v̄ro cū  
di: b **T**raſgress⁹  
ē iudas r̄. r̄ iſta traſ-  
gressio ſpecificat cū  
ſubdit. c **Q**uia  
cōtaminavit iudas  
ſancti. dñi. ſ. latram  
d **Q**uā dilexit. ſc̄z  
dñs. e **E**t habuit  
ſez iudas. i. illi de re-  
gno iude. f **F**ilia  
dei alſci. returten-  
tes eīm de babylone  
p̄t̄pſerūt v̄xores ſu-  
as iudeas q̄ ex fre-  
quenti ꝑtu ſ labore  
litteris erant detur-  
pate. r̄ duxerūt v̄xo-  
res alienigenas: vt  
patz. i. Eſdre. ix. ca. r̄  
p̄nas tenebant i do-  
mib⁹ ſuis q̄ſi ancil-  
las. mulieres v̄o do-  
cent pueros ſuos p-  
prios mores. et ſic

alienigena v̄xores docebat filios a ſindels genitos idola-  
trare q̄d erat pefſumū: iō ſequit. Difpdet dñs v̄ru qui fe-  
cerit hoc. g **M**agistrū ſ discipulū. i. magnū ſue par-  
uū. h **O**fferentē munus. i. de tribu ſacerdotali. q̄ ſi  
illa tribu inuerti ſunt viri qui acceperāt v̄xores alienige-  
nas. i. Eſdre. x. ca. i **E**t hoc rurſum feciſtis. O pie  
lachrymis r̄. credētes expiare h̄ p̄t̄ ſe p̄miſſōe ali-  
enigenar̄. q̄d t̄ ſt̄ ſalſū: iō ſubdit. Ita vt nō respiciāt r̄.  
k **D**ixiſtis. Quā ob cām. non diuinitis iſtud deliciū p-  
ſolū ſacrificiū. Id q̄d r̄ndet cū dī. l **A**nū dñs testifi-  
catus eſter te ſ v̄xore. de mūra cohabitariōe et dile-  
ctiōe: dices q̄ adā p̄phetice H̄. ii. vt ibide ſuit declaratiū  
Nob̄e relinquer bō patrē ſuū ſ marrē: et adhæreble v̄xo-  
ri ſue: et erūt duo in carne vna. m **Q**uā tu desperiſti.  
tenendo eā vt ancillā. n **E**t hec p̄t̄ceps tua. i. ſocia nō  
ancilla. o **E**t v̄xor ſeder̄ tuī. p̄ p̄fēſtū aioꝫ q̄ ſacit ma-  
trimoniū. p **N**ōne vnuſ ſecit. q.d. ſic: q̄ vnuſ de⁹ ſe-  
cit adā ſ enā. q **E**t r̄ſiduū ſpū ſeu. ad hoc eī ſecit de⁹  
muliere de coſta v̄rī: vi ſicut vna caro ſunt ita ſint vnuſ  
ſpū ſ vna aia: p̄ verā dilectionē. r **E**t quid vnuſ q̄rit  
niſi ſemē dei. q.d. ad hoc eſt vniſio ſeu p̄iūctio m̄imonij:  
vt inde p̄creeſ ſemē ad cultū dei. iō ſubdit. s **C**onſo-  
dite ergo ſpū ſim. i. bonā voluntatē ad v̄xore. t **C**uz  
odio habueris dimitte. dando ei libellū repudiū: vt poſſit  
alteri nubere: et nō ſicut ancilla a te violenter teneri. hoc  
eī ſit min⁹ malū q̄ affligere v̄xorem ſine cā. libellus eī ſi  
repudiū nō ſuit p̄cessus vt p̄ ſe eſſet licitus. h̄ ad mal⁹ ma-  
lū euitandū: vt diſſuse declarari Deut. xxiiij. v **O**p̄iet  
aut̄ iniq̄ia ſ vestimentū eī ſ. i. ſ vestimentū v̄rī. ſic eī ſouat  
ſra hebraica q̄ nō p̄t̄ referr̄ niſi ad masculū ſ nō ad femi-  
nā ſim modū loquēdi hebraicū: r̄ ſensuſ. Opiet r̄. q.d.  
p̄ dei v̄ndictā ſic apparet iniq̄ias v̄ri ſ p̄ſcipiētis v̄xo-  
re mō p̄dictio: ſicut apparet illud q̄d ponit ſug ſ vestimentū  
eī ſ.

**I**n ca. ii. vbi dicit in postilla. Et maledicā bñdictioni-  
bus vestrīs. **A**dditio.

**D**b **P**ro quod dicit h̄: Et maledicā bñdictioniſbus v̄rīs.  
ſim magistrū in quarto diſt. xxv. quidā referūt ad  
hereticos q̄ ſunt ab ecclēſia p̄cifiſi: et ad excōmī-

nicatos q̄toꝫ benedictibes ſunt maledictibes hiſ q̄ eo-  
rum ſequunt errores. Aliā etiā expofitionē ponit quam  
credo eſſe Grego. r̄ eſt tallis. ſ. q̄ qui a malis ſacerdotib⁹  
benedictis a deo eſt maledicitus: q̄ benedictū inique agē-  
tibus ſ adulant peccatib⁹: dūmodo diuites ſint: bec ille.

**I**n eo. cap. vbi di-  
cīt i postilla. Nōne  
vnuſ ſecit.

**A**dditio.

**D**ic q̄d oīcīl  
hic: Nōne  
vnuſ ſecit r̄.  
alik exponit ſim q̄d  
dā hebreop̄ expofi-  
tores ſ magis cōſo-  
nū lfe vt videt. Id  
q̄d ſtendū q̄ abra-  
hā babens in v̄xore  
liberā Hara de ge-  
nere ſuo. accepit th  
allā v̄xore alienige-  
nā ſ. agar ancillam  
egyptiacam: H̄. xvi. ca. ex quo vo-  
bāt ſe excuſare a pec-  
cato illi qui alienige-  
nas v̄xores acce-  
pant h̄ntes alias p-  
prias. ſ hoc ē q̄d di:  
Nōne vnuſ ſecit. ſ.  
abrahā qui erat v̄n⁹  
pater oīm israelita-

rum. Et r̄ſiduū ſpū ſeu. p̄ hoc q̄d dīcīt: R̄ſiduū. intel-  
ligit ſupabundans: eo q̄ r̄ſiduū cuinſcūg rei ſupabun-  
dat ſug ip̄am rem: q̄ ſi diceret. nō ſumus inculpādi p̄ter  
v̄xores alienigenas: eo q̄ abrahā hoc ſecit vt dictum eſt. et  
tamē ſpū ſeu. ſ. p̄phetice ſ sanctitatib⁹ ſupabundā ſuit.  
et ſic gesta ſeu ſunt trabenda ad p̄t̄iā. Id quod r̄ſidet p̄  
p̄phetā. Et quid vnuſ querit niſi ſemē dei. q.d. ille vnuſ  
hoc ſecit nō ex libidine carnali: ſed q̄: Hara erat ſterilis  
ſpamer p̄curātē h̄ ſecit abrahā cā prolis habende: vi i ca.  
H̄. ſupradicto. et q̄ ſi ſecit h̄ abrahā ſolu ad instantia  
ſare: vt dictū ē. h̄ etiā nutu ſeu inspiratiōe diuina. ſo dīcīt:  
Et q̄d vnuſ q̄rit niſi ſemē dei. hoc ē dicere: Illnd q̄d q̄re-  
bat abrahā nō eſt intelligendū ſemē ſeu prolē ſimpliſiter  
h̄ ſemē dei: q̄ a deo inspirat⁹ hoc faciebat: et ſic ostēdit q̄  
nō erant excusat⁹ p̄ exemplū abrahē. et iō horat eos. Cn-  
ſtodiſte ḡ ſpū ſeu ſ v̄xore adolescentie tue noli despice  
quia abrahā non ſecit hoc despiciēdo v̄xore: ſed r̄onibus  
p̄dicitis: et ſequit: Cū odio habueris dimitte. p̄ libellū re-  
pudiū qui erat ſimpliſiter licitus tpe v̄te. tēſtamēti: vi de-  
claratiū ſuit in additio H̄. xxiiij.

**R**epliſa.  
**H** ca. ii. vbi dīcīt: Nōne vnuſ ſecit r̄. H̄. aſſu-  
mit cōtra postillatore ſ glosam quā aliquādo nō  
ſcīt nimis ponderare: q̄ ille paſſuſ debeat exponi  
de abrahā contra excuſationē ſtruolam populi in littera  
poſtū: vi ſit verbū populi cōtra dei arguētis. Nōne ſc̄z  
abrahā habuit alienigenā v̄xorem ſine rephēſionē. q.d.  
quare rephēſis in nobis. Sed in littera ſ eius p̄cēſu ē  
verbū p̄phete in pſona dei arguētis populi. et ita dīcīt  
glo. Onde poſſet hic H̄. multiplicitē culpari: ſed  
non eſt p̄ſentis p̄pōtī niſi oſtendere cum male contra  
postillatore ſ moueri. Sed circa illum paſſum eiusdem ca-  
pituli. Si odio habueris v̄xorem dimitte. H̄. ſurgens de  
materiā illa ſe remittit ad vicesimū quartum capitulum:  
Denuero. et ibi vide correctorū ſatſ latum dirigat ad ca-  
pitulū. xix. Mathei.

**C**apitulū. ſiſ.  
**A**lborare ſeciſtis. H̄. incipit capitulū in hebreo  
vbi incipit aduentus xp̄i denūciatio. et diuidit in  
duas p̄t̄s: q̄ primo ponit occasio bulus denūciatōis.

## Malachie

secundo ipsa denuntiatio subdit: ibi. Ecce ego mittam. Circa primū sciendū q̄ p̄plūs iudeorū saltē p̄ magna pte vidēs alias gētes in h̄ m̄do p̄sperari: vt chaldeos et plas et medos q̄ erāt idolatre: et se frequēter dep̄mi et captiuari. dicebat q̄ deus diligebat malos: et de servitorib⁹ suis nō curabat: vel q̄ de istis in

seriorib⁹ p̄uidētiam nō habebat: ex q̄ seruientes sibi negligebant: et alij sic exaltabant. et sic deo imponebat maliciā malos diligēdo: vt igrātiā merita vel demerita homī nō viden- do. et vtrūq; est erro neū et deo odiosum: sō dicit: a Malo rare fecistis dñm in fmonib⁹ v̄is. blasphematois. et loq̄ scriptura de deo q̄si de homie afflito. d̄ malo q̄d audit in eo quod erroneum est.

b D̄is q̄ facit malū r̄c. ex dictis patet misia. c Aut certe rbi est de⁹ iudicij. i. dijudicās inter bonos et malos.

d Ecce ego. Hic co-

sequēter denuntiatiō xp̄i aduētus: in q̄ sit bonorū et malorū dis- cretio: q̄ in p̄mo ad uētū xp̄i factū ē iudicū discretiōis: vo

cando aliq̄s ad gratiā ceteris dimissis iusto dei iudicio l̄z nobis occulto. h̄ in secundo aduētu fiet iudicū discussiōis malos puniendo et bonos p̄mendo. sic q̄ p̄cedit: q̄ p̄mo vterq; aduēt⁹ denūciat. et secundo p̄dictus error euacuat: ibi. Inualerūt. p̄ma in duas: q̄ p̄mo ponit dicta denūciatio. sc̄do p̄pli monitio: ibi. Ego em̄. p̄ma adhuc i duas q̄ p̄mo denūciat vterq; aduētus. sc̄do vtriusq; effect⁹: ibi. Ipe em̄. Circa p̄mū p̄mo denūciat p̄mus aduētus xp̄i: cu dicit in persona xp̄i. d Ecce ego mittam angelū meū. i. Johannē baptistā: q̄ magis duxit i terris vītā angelicā q̄būnā. q̄ em̄ h̄ scriptura dicat de ip̄o ad literā: p̄ Math. xj. v̄bi dicit saluator de Iohē. Hic ē de quo scriptū ē: ecce ego mitto r̄c. e Et pp̄abit viā. q̄ p̄dicatio et baptism⁹ Iohis fuerūt quedā pp̄atiōes ad baptismū et p̄dicationē xp̄i. f Et statim veniet ad templū suū. q̄ ibi xp̄s ob- latus fuit: et ibi plures p̄dicauit et miracula fecit.

g D̄inatōr quē vos q̄ritis. i. xp̄s cui⁹ aduentū desiderabat patres antiq. h Et angel⁹ testi. q̄ xp̄s fuit nūcīus no. testi: vt p̄dixerat Pie. xxix. secudo denūciat aduēt⁹ xp̄i secūd⁹ cū dī: i Ecce venit. i. veniet certitudinaliter ad iudicū. k Et q̄s poterit cogitare dī aduētus eius q. d. nullus. v̄n dī Math. xxiiij. De illa die et hora nemo scit r̄c. l Et q̄s stabit. i. poterit stare. m Et viden- dū eū. q̄s sicut p̄mus aduētus fuit in hūilitate et māscu- dine: ita secūd⁹ erit in potestate et terrore. n Ipe enī. Hic p̄nter ponit effectus vtriusq; aduētus: tñ in quodaz generali. et p̄mo p̄mi. secudo secudi: ibi. Et accedā. effect⁹ aut p̄mi fuit vocatio aliquorū ad fidē quos i p̄mitiua ec- clesia. p̄banit q̄si aurū in fornace p̄ tribulatiōes in iudea: vt p̄ in Act. ap̄loꝝ in plurib⁹ locis: et postea p̄ tyrānos i omnib⁹ p̄tibus orbis. et hoc est q̄d dī: n Ipe em̄ quasi ignis cōflans. ad p̄bationē electorū. o Et quasi herba fullonū. qua vtrūq; fullones ad purificandū vestes et eas

nūtidas fiendas. p Et purgabit filios leui. i. apostolos quoꝝ aliqui fuerūt de tribu leui: et oēs fuerūt noue leges epi. q Et colabit eos. ad p̄fectā mūdiciā deducendo. r Et erūt offerētes sacrificia. i. eucharistiā: p varia legis sacrificia figuratū fuit p̄fectū p̄ plura imp̄fecta. s Et placebit dño r̄c. q̄a istō sacrificiū ē deo acceptissimū.

t Hic dī dies secu- li et sic anni antiqui vñ in canone misse dī: Sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iu- sti abel: et sacrificiū patriarche nostri ab- rabe: et quod tibi ob- obtulit summ⁹ sacer- dos tuus Melchis- dech. Sciendū tñ q̄ istud sicut nō desig- equalitatē: sed corre spōdentia rei figura te ad figurā. sicut. n. res figurata excellit figurā: sic sacrificiū noue legis q̄d est eu- charistiā excellit oia veteris legis sacrificiā. v Et accedā. Hic ponit effectus aduēt⁹ secūdi cū dī. Et accedā ad vos in iudicō. q̄s xp̄s veni- et in iudicū in for- ma hūama: tñ glori- ola. x Et ero te- stis velox. q̄ illō iudicū brevi tempore expedietur. y Maleficiis et adul- teris. id est quisbuscūq; peccatoribus: quia virtute christi nota fient omnibus eorum peccata et sententia iudicis fu- sta. ista tamē peccata specialiter exprimunt que crudeli- tatem important: sicut et Math. xxv. v̄bi p̄cessus illius iudicij ponitur a salvatore. z Ego enim domin⁹. Hic conseq̄uēter post effectum extremi iudicij ponitur moni- tio populi: que tunc nō habebit locum sed ante. dicit ig- tur: Ego em̄ dominus. ad quem spectat omnīū generale iudicū. a Et non miro: in meipso: licet sit mutatio in effectibus meis fīm varietatem meritorum et demerito- rum hominū. b Et vos filij Jacob non estis cōsum- pti: licet hoc meruissent mala vestra. tamen saluati ali- quos ex mea misericordia. c Et diebus enim patrum vestrorū recessistis: quia cito post dationem legis in mō- te synai peccauerunt in adoratione vituli: Exod. xxxij.

d Reuertimini ad me. per veram penitentiā.

e Et reuertar ad vos. per clementiam. f Et dixistis. vos male excusando. g In quo reuer- tamur: quasi dicerer: nō declinauim⁹ a deo: cuius contra- rium ostendit cum subdit. h Si affiget homo deū: q̄s vos configitis me. In hebreo habet: Si violentabit hō deū. quia vos violentatis me. loquit enim scriptura de deo: sicut de homie cuius bona p̄ violentiā capitūt. decit me vo ip̄sius dei sunt p̄ sustentatione ministrorū suorū que retinebant in iudeis latitūs: ideo subditur. a In decimis. q̄ debebant leuitis. b Et in primitijs. que debebant sacerdotibus. et ad hanc sententia reducit translatio n̄ra. hō em̄ dicto mō violentatus fīm cōmune modū loquēdi dicit v̄sc⁹ ad cor confixus. c Et in pe- nuria vos maledicti estis. in penam em̄ dicti peccati de⁹ immitiebat sterilitatem terrenascentiū. ideo subditur. d Inferte omnē decimā in horreum. sc̄z leuitarum.

# Liber

e Et pbate me. i. effectū bonitatis mee si de decimis feceritis qđ debetis: iō subdit. f Si nō aperuero vobis cataractas ce. dando vobis pluuias & rores ad secundationē terre cōueniētes. g Et effudero vobis bñdictio- nē. i. bonoꝝ tpaliū multiplicatiōe. h Et increpabo p vobis deuorantē. i.

faciat q̄ ventus v̄rē locuste & hmōi. non deuorabūt seu peio rabūt terrenascētia. l Et beatos vos di- cent oēs gentes. q̄ s̄t in circuitu vestro ex bonoꝝ vestroꝝ mul- tiplicatiōe. ista tñ p missio ē sub p̄ditioe scz si fecerint bñ: qđ quia nō fecerūt pro- missio non fuit im- pleta. k Inualuerūt sup̄a posīt̄ remouet. & di- uidit in duas p̄tes: q̄ primo dicit̄ error repetit: vt aliqd ad- dat & scđo euacuat: ibi. Tūc locuti sunt timētes. Circa p̄mū dicit in p̄sona dei.

k Inualuerūt sup̄ me verba v̄ia. i. con- tra me sūt multipli- cata: & q̄ sūt illa sub- dit. m Manns ē q̄ seruit deo. q̄ ad h̄ nō sequit aliquia ei⁹ retributio; q̄ sic di- cū est sup̄ius nega- bant deū h̄ie puidētiā de actib⁹ h̄uanis v̄l iusticiā: & ad vtrū q̄ sequit defec̄t̄ bo- ne retributōib⁹: iō subdit i p̄sona taliiū

n Et qđ emo. q̄ custo. p̄cepta eius. q. d. nullū. o Et q̄ ambulaūim⁹ tristes. i. ieiunijs afflīcti. vnde in hebreo h̄: Et q̄ ambulaūim⁹ denigrati. & ideo v̄ter⁹ cōcludebant. p Ergo nūc. i. in p̄senti vita. q̄ Beatos. dicim⁹ arro- gātes. i. eleuatos in pompa & potentia: q̄ bñ est eis i hac vita: nec expectat alia. r Siquidē edificati sunt. in do- mib⁹ & possessiōib⁹. s Et tentauerūt deū. ip̄m puocā do & ptemnendo. t Et salui facti sunt. ex quo excludit q̄ nō habeat de malis eoz noticiā: v̄l si habet q̄ de talib⁹ nō fecit iusticiā. v Tūc locuti sunt. Hic p̄nter dicitus error tollit: & p̄mo succinete. scđo magis diffuse: ca. v̄sio. Circa p̄mū dī: w Tūc locuti sunt timētes deū: qui co- fiten̄t diuinā puidentiā & eius iusticiā ad oia se extēdere. x Onusqz cū pxio suo. de p̄miatiōe bonoꝝ & punitio- ne maloꝝ i seculo futuro. & subdit: y Et attēdit dñs. &c. Hic accipit & p̄ id est. sic em̄ loqbant adiuvicē. z Attēdit dñs. s. bona & mala q̄ sūt in p̄nti vita. z Et script⁹ ē li- ber. i. ista sunt in diuina scia indelibilit. z Et erūt mi- hi ait dñs. qui nō p̄t mētiri. a In die qua ego faciā. i. in die iudicij. b In peculiū. i. in pp̄lm amicabilē & fa- miliarē. c. Et parcā eis. a penis eternis. d Hic ut par- cit vir filio suo. q̄ castigat eū ne incurrit manus malū. e Et cōuertim̄. i. ad me vos q̄ estis i sup̄radicto errore. f Et videbitis qđ sit inter iustū & impīu: q̄ licet iust⁹ in p̄nti castiget. tñ p̄ hoc cōseruat in bonis gratie: & postea i bona glorie p̄ducet.

c In capi. iii. vbi dicit in postil. Ista tamē peccata spe- cialiter exprimunt.

e domo mea & pbate me sup̄ b dīc dñs si nō apuero vob̄ s cataractas celi: et effudero vob̄ bñdictiōz v̄sq̄ ad abū b dātiā. Et increpabo p vob̄ bis deuorantē & nō corrūpet fructū fre v̄re: nec erit steriliſ vinea in agro dicit dñs exercituū. Et beatos vos dicent om̄es gentes. Eritis em̄ vos fra deside- rabilis dīc dñs exercituū. k Inualuerūt sup̄ me verba v̄ra dicit dñs. Et dixistis. Quid locuti sum⁹ cōtra te. m Dixistis: Van⁹ ē q̄ seruit n̄ deo & qđ emolumētum: q̄ custodiuim⁹ p̄cepta eius: b nomen meum sol iusticie et k sanitas in pennis eius. Et i egrediemini & salietis sicut m vitulus de armēto & cal- cabitis impios cum fue- rent cinis sub planta pedū n̄ vestrorū in die qua ego fa- cio dicit domin⁹ exercituū. o Mēmentote legis Moysi p̄ serui mei: quam mandaui q̄ ei in oreb ad omnē isrl̄ pre- s̄cepta et iudicia. Ecce ego

R Atto quare exprimunt ista peccata. s. maleficiſ & adulteriū & pluriū: s̄m glo. q̄ cōmūniter ista pec- cata fiunt occulē: sed a deo p̄ferunt in mediū: ne dñi lateat. & ideo p̄misit. Et ero testis. q. d. & de s̄lib⁹ pec- catis nō inneniant ut plurimū testes: tamē ego ero testis.

dīnūgit etiā p̄dictis peccatiſ ista q̄ sequūtur. s. qui nō reddūt mercedeſ mercena- rijs: & viduas & pu- pillos opp̄mūt & ge- grinū: ne parua pu- tenſ: q̄ pluriꝝ adul- terio compant: vt in glosa.

Capitulū. iiiij.

E Ecce em̄ dīc. Ta. iiiij. p̄dictus er- ror removet maḡ exp̄licite ex p̄- miatione bonoꝝ et punitioꝝ maloꝝ. et p̄mo ponit maloꝝ punitio. scđo bonoꝝ retributio ibi. Et or̄et. Circa p̄mū dīc. Ecce em̄ dies ve- niet. scz indicij.

b Succēsa q̄si ca- minus. q̄ illā diem

p̄cedet ignis confla- gratiōis ad purgati- onē elemētoꝝ: & eas

sequet ignis gehen- ne ad punitioꝝ re- probōꝝ: iō subdit.

c Et erūt om̄es su- p̄bi. peccātes p̄ deū.

d Et oēs faciētes

iusticiā. q̄ pecca- ta contra p̄mū.

e Stipula. incēdīo gehēne deputata.

f Que nō derlin- quer eis radicē. q̄ post finalē sentētiā nō erit ip̄sus nec lo- cus reuertēdi ad grāz. g Et or̄et. Hic p̄t̄ ponit bonoꝝ retributio cū dī: Et or̄et vobis timētibus nomē meū. timore filiali. q̄ habet charitatē annexā. h Sol iusticie. i. xps qui tunc apparebit electis retributor & salvator iustus. i Et sanitas in pēnis eius. s. or̄et. q̄ p̄ ip̄m ele- cti gloriā aie & corporis p̄sequētur. k Egrediemī. ad cō- siderationē pene reproboꝝ quā enadetis. l Et salietis sicut vitulus de armēto. q̄ talis visio erit eis exultatiōis occasio. tñ p̄pter eius evasionē: tñ p̄pter diuine iusticie impletionē s̄m q̄ dī p̄s. lvij. Letabif iustus cum viderit vindictā &c. m Et cal. ip̄ios cū fue. cinis. i. afflīcti pena- ignis gehēnalis: q̄ corpora dānatōꝝ nō incinerabunt: s̄g viuet & sp̄ crucient. n In die q̄ ego facio. t. in die iudi- ciū. o Mēmentote. Hic p̄t̄ ponit generalis monitior marie iudeoꝝ quoꝝ plures p̄uerent an iudiciū. iō dicit Mēmentote legl̄ moysi serui mei in q̄ fit mētio de aduēta xp̄i: s̄m q̄ dicit salvator Joh. v. Si crederetis moysi: cre- deretis forte & mihi. p Quā mādaui ei i oreb: Exo. xx. q P̄cepta. s. decalogi q̄ fuāda s̄t tpe no. testi. r Et iudicia. i. illa q̄ p̄tinēt iustū modū viuēdi ad p̄mū. q̄ silr seruat i noua lege: licet nō eodē mō q̄tū ad oia: q̄ p̄cepta iudicialia q̄ seruant i noua lege obligāt vt de nouo insti- tuta. de ceremoniisb⁹ v̄o nō fit h̄ mētio: q̄ illa s̄t totaliter exclusa i noua lege: ita q̄ nō p̄nt obseruari licite eo q̄ erāt respectu noui testi figure. & iō cessauerūt aduentē verita- te. s Et ecce ego mittā vobis h̄elyā p̄phetā. q̄ ad h̄ reser-

## Malachie

gat in vita enoch: ut p̄dicent h̄yphidā antīxp̄l: tō subdit:  
¶ Anteç̄ veniat dies dñi. i. dies iudicij: qu. q̄z diē p̄cedet  
p̄secutio antīxp̄l. v. Et cōuertet cor patrū ad filios. re-  
ducendo illos q̄ tūc erūt in creduli ad fidē xp̄l: in quē cre-  
diderūt p̄es antīq̄: t̄ sic illi patres diligēt filios t̄ ecōuer-  
so in charitate xp̄l.

x. Ne forte veniā.

In hebreo nō ē for-  
te: q̄ aduēt̄ dei ad  
iudiciū cert̄ est. p̄t  
etia dici fin transla-  
tionē nra: q̄ nō po-  
nit h̄ forte ppter in-  
certitudinē adnēt̄:  
h̄ ppter incertitudi-  
nē determiati r̄pis.  
vñ xp̄s dicit Act. j.

Nō est vñm nosse tē

p̄ora vel momēta r̄c. y. Et p̄curiā terrā. l. habitātes in  
terra generalit̄. z. Anathemate. l. sempiterna separatiōne  
ab ea. q̄ nullus h̄o hitabit terrā ultra: h̄ aliqui. l. electi ad  
heredit̄ deo sempiterna fructiōe: quā nobis cōcedat q̄ cū  
p̄e t̄ sp̄usancio viuit t̄ regnat dē i secula seculo x: amē.

In ca. iii. vbi dī in postil. Precepta. s. decalogi.

**D**omi nos habem⁹ in hoc loco p̄cepta t̄ additio.  
v. Iudicia in hebreo habet ceremonia t̄ iudicia. vñ  
Ex h̄ loco estimāt hebrei h̄e p̄tra nos validū argu-  
mentū ad p̄bandū q̄ ceremonialia nō debent cessare the-  
messie: vt habet cōiter in expositiōib⁹ eoꝝ. h̄ bñ aspiciēt̄  
verā t̄ p̄p̄ā l̄e significationē et hac anctē nō habet intē-  
tū: h̄ forte ex ea p̄t oppositū p̄bari: ad q̄ sciendū q̄ alio  
est dicere. Nemētote legis moysi: t̄ aliud ē dicere. Ser-  
uante legē moysi r̄c. nā ad seruādū legē req̄rit facere ea q̄ i  
lege p̄cipiunt̄: t̄ vitare ea q̄ in lege p̄hibent̄. ad memoriā  
de legis habendā h̄ nō req̄rit: h̄ sufficit h̄e memoriā de  
lege i mēte ad eius sp̄uālē intelligētiā p̄cipiendā. vñ in h̄  
locu p̄pha ad sp̄uālē legis intelligētiā inuitat fin glo. in-  
terliniārē. nō aut̄ exhortat ad obseruātiām legis: t̄ sic ex-  
ista anctē habet q̄ ceremonialia t̄ iudicialia legis mosai-  
ce: de quib⁹ h̄ tm̄ sit mētio sunt h̄ndā i memoria mō p̄di-  
ctio: nō aut̄ servāda quod est p̄ eos. si em̄ p̄pha intēderet  
exhortari p̄plm ad legē mosaicā p̄petuo obseruādā vtiq̄  
dixisset. Seruante seu custodite legē moysi. t̄ hoc nō dixit  
h̄ memētote legis: ad innueni dū q̄ d. s. dictū est. Et notā-  
dū q̄ h̄c differētiā inē custodire p̄ceptū. et memoriā h̄e  
de p̄cepro seu de lege: ponit ra. Moys. gerundē. in expo-  
sitiōe sup̄ pentatheucu sup̄ illud verbū Cro. xx. Nemē-  
to vt dīe sabbati sacrificies. t̄ illud verbū Deus. v. Obser-  
ua diē sabbati. Nicēdo q̄ p̄mū verbū importat p̄ceptum  
affirmatiū solū de memoria sabbati habenda. t̄ secūdū  
verbū importat p̄ceptū de custodiēdis omib⁹ q̄ custodiē-  
da sunt in sabbato.

In eo. ca. vbi dī. Et cōuertet cor patrū ad fi-  
lios. **A**dditio.

**H**oc qđ dī de helya. Et cōuertet cor patrū ad filios  
t̄ cor filioꝝ ad p̄es eoꝝ. videſ p̄p̄ie exponēdū de  
sancto Iohē bap. q̄ p̄cessit xp̄m in sp̄u t̄ v̄nti he-  
lye: Iac. i. c. Iste em̄ p̄uertet cor patrū ad filios in q̄tū di-  
gito demōstravit filiūs xp̄m: in quē cor patrū fide et des-  
iderio tēdebat: h̄ hoc iſ singulari vago. nō aut̄ i singulari  
demōstrato: s̄l̄ cōuertet cor filioꝝ ad p̄es eoꝝ. in q̄tū  
xp̄s quē filiūs digito demōstravit ē ille in quē patrū fides  
t̄ desideriū tēdebat saltē in singulari vago. t̄ sequit̄: Ne  
forte veniā t̄ p̄curiā terrā anathemate. q. d. si sine p̄curso-  
re p̄cedēte venissim. deficiēte demōstrate me deficeret fi-  
des mea: t̄ sic tra eēt p̄curiā anathemate r̄c. **R**eplica

**I**n ca. iii. vbi dī. Et cōuertet cor patrū ad filios.  
I postil. exponit de helya: q̄ h̄ faciet p̄currēdo fin  
aduentū xp̄l. Burge. aut̄ exponit de sancto Iohē  
baptista. h̄ illa expositiō ē mystica sicut Iohēs fuit mysti-  
cus helyas: q̄ venit in sp̄u t̄ virtute helye. expositiō etiāz

## Prologus

Burgen. si litteralis esse debeat occurrit inconveniētia.  
p̄mū q̄ in Ipa dicis de die p̄menēda magna t̄ horribili.  
Iohes aut̄ nō p̄uenit diē horribile: sed desiderabilē. Itē  
dicis de nō cōuersis p̄ helyā cōminatorie. Ne forte veniā  
t̄ p̄cutiā terrā anathemate. Iohānes aut̄ nō p̄cūrrit ta-  
lez p̄cūssore: q̄ xp̄s

**I**ncipit prologus beati  
Hieronymi prelbyteri in li-  
bros Machabeorū.

**M**achabeorū li-  
bri duo p̄notant  
prelia inter he-  
breorum duces

nō venit post Iohā-  
nem iudicare sed iu-  
dicari. nec venit vt  
iudicet terrā vel per-  
cutiat: sed vt saluet  
mūdus p̄ ipm. hui⁹  
salutis p̄cipes nos  
faciat xp̄s ip̄e iesus  
in secula seculoꝝ be-  
nedictus: Amen.

**P**ostilla fratris Nicolas de lyra cū additiōibus Pauli  
epi Burg. ac replicis magistri Mathie dorinck eiusdē  
ordinis sup̄ Malachiā p̄phētā finit.

**I**ncipit prologus in libros Machabeorū.

**M**achabeorū libri duo r̄c. Inteq̄ exponam⁹  
prologum p̄libemus quedam antecedētia q̄  
necessaria iudicamus. Et primo notandū q̄  
libri machabeorū nō sunt de canone. legunt̄  
tāmē in ecclesijs p̄ p̄stitutionē romane ecclie.  
Itē due ep̄stole rabant: quaz yna scribit Hieronym⁹ regi  
francoꝝ t̄ altera Hieroldo archidiacono nunc̄ in biblia  
sunt scribende: nec prologi sunt dicende: quatu occāsiōe  
nōnulli sic errant: vt libros istos credant a rabano fuisse  
translatos: cū t̄p̄e nō trāstulerit: sed tm̄ fuerit cōmentat⁹  
De his duob⁹ libris dicit Hieronym⁹ in prologo galea-  
to. Machabeorū primū hebraicū reperi: secūdus grec⁹ ē  
q̄d ex ipa phras̄ p̄bari p̄t. Itē nullā video in dictis ep̄-  
stolis difficultatē nisi q̄ aliqui dubitat de significatōe hu-  
ius nomis vangionū. sunt aut̄ vangiones populi quidā  
de quib⁹ dicit Lucanus in primo. Et q̄ de laris imitans  
sarmata bracis: vangiones bataniq̄ trices r̄c. His visis  
ad prologū accedam⁹. Divisio istius p̄logi discurrit per  
continētia t̄ cōtentā: i primo tangit cōtentā sub tripli  
duob⁹ libris Machabeorū. secūdū de cōtentis. l. de dinē  
fūtis t̄tentor. ibi. P̄notent p̄lia r̄c. Itē in p̄ma p̄t  
primo ponit Hieronym⁹ operis titulū cū dicit: Macha-  
beorū libi. secūdū ponit distinctionē libroꝝ vel numerū  
cum dicit: Duo. In p̄re secūdū tangit cōtentā sub tripli  
differētia: quedā em̄ dicunt̄ de maiorib⁹ p̄ncipaliē: que-  
dam de omnib⁹ cōmuniter: quedā de aliquibus singula-  
riter. P̄ncipaliter de maiorib⁹ recitans ducū prelia: ibi  
P̄notant prelia r̄c. t̄ iude trophea: ibi. Et nobilis ma-  
chabeis ducis triūphos: t̄ eius p̄eminētia: ibi. Ex cuius  
nomie r̄c. Cōmuniter de omib⁹ recitatis sabbatoꝝ pugna-  
ibi. Pugnā quoq̄ sabbatoꝝ. vnde primo Machabeorū  
dicit: Dixit vir primo suo. Ecce cōmunitas omniū. et  
sequit̄ ibidē. Omnis h̄o quicq̄ venerit aduersus nos i  
bello die sabbatoꝝ pugnem⁹ aduers⁹ eū r̄c. Singlariſt de  
aliquib⁹ recitatis septē fratrū martyrū gesta: t̄ eōu matris  
p̄stangia: ibi. Hec quoq̄ hystoria. Dicit iglf Hieronym⁹  
a Machabeorū libri duo. Nota q̄ i historijs scribit q̄ i  
secūdū libro Machabeorū nō ē histōrie p̄secutiō h̄ p̄secu-  
te recapitulatio. est em̄ eplā quā scribit iudas machabe⁹  
t̄ senat⁹ iudeoꝝ hierosolyme dispōsitioni iudeorū q̄ exula-  
bat i diversis regiōib⁹ oriētis r̄c. Haban⁹ magis lucidat  
veritatē sup̄ p̄ncipiū secūdū libri. dicit em̄ q̄ secūdus liber  
diversam babet a p̄re narrationē: sed t̄n̄ histōrie nō de-  
struit veritatē q̄ licet multa p̄oris cōtineat testimonia t̄n̄ p̄  
plura interferit que nō in illo inueniunt̄. b. **H**ebreorū  
duces. l. Nathathian. de quo secūdū Mach. i. t̄ Symo-  
nem: de quo habet eodē. g. t̄ Judam machabeū: de quo

# Liber

primo Machab.iiij. et in pluribus sequentibus capitulis: et Jonathā: de quo. i. Mach. ix. **A**ll gentēq; psarū. Isidorus in. ix. Ethimol. dicit: q; perse a Perso rege vocati sunt: qui e grecia asia transiēt: ibi barbaras gentes graui diuturnoq; bello pdominat: nouissime vicos nomē subiecte genti dedit. Idē in. xiiij. Media et p̄sida a regib; medo et perso cognominate sunt: ex quib; media ab occasu trāversa q̄b̄ia regna amplectit: a septentrione armenia circūdat: ab oru caspios videt a meridie q̄sidam. per sida ante tendēt ab oru v̄sq; ad indos ab occasu rubrū mare habet: ab aquilone vo mediā tangit ab austro armeniā q̄ p̄sida annectit. De plijs ducū habet in multis locis: de matathia et suis dicit. i. Machab. iiij. Collegerunt exercitū et per-

cusserunt peccatores in ira sua. **I**te de iuda et suis dicit. i. Machabeor. iiij. Prellabant prelia israel cum leticia: et ibidē sequit: Quō iudas iuit obuiā Ippolonio: et percussit et occidit eum: et multa alia exempla patent. **D**obiles triūphos. quia cū paucis devicit multos et fortes. i. Machab. iiij. Quō poterimus pauci pugnare aduersus multititudinē tantā tamforū. Et sequit ibi: Insiluit i eos subito: et cōtritus est seron et exercitus ipsius in cōspectu eius. **I**te eodē quarto. Igitur iudas viris qui secū erat. Ne timueritis multititudinē eorū: et impetu eorū ne formidetis. et sequit: Congressi sunt et contrite sunt gentes et fugerunt in campū rē. Item in eodem cōmiserunt preliū: et ceciderunt de exercitu lysie quinq; milia viroꝝ et.

**E**t Machabeī ducis. i. inde: de quo dī. i. Machab. iiij. a. Surrexit iudas qui vocabat machabeus. Interpretat autē machabeus p̄reges vel p̄rectio: et de ipso dicit. i. Mach. iiij. q; pregebat castra gladio. Et ab isto machabeo denominat libri machabeor. in quo nota eius peminētia: vñ sequit: Ex cui nomie libri iudee nūcupati sunt. **F**esta machabeor fratrū. de quib; legit. i. Machab. viij. cōtinuit. viij. fratres vñacū matre apprehēsos compellit a rege edere p̄tra phas carnes porcinae. **I**te in quodā prologo qui in quibusdā biblijs inuenit: et incipit: Machabeorū libri duo rē. dicit sic: Machabeī septē fratres ab una matre machabea nomine geniti custodiētes legē patris traditionē nō manducātes carnē porcīnā: ob hoc ab antiocho rege senissimo in antiochia martyri gloria coronati sunt cum matre sua atq; sepulti cū magna veneratiōe ibi req̄escunt. De eorum supplicijs et de cōstantia matris legit. i. Machabeor. viij.

## Explicit expositio istius prologi.

**P**ostilla Nicolai de lyra super libros Machabeorum incipit.

**E**t factum est. Post hystoriam Judith q̄stum ad hystorias in sacra scriptura non cōtentas se quī hystoria in libro Machabeorū descripta: ratōne dicta in principio libri Thobie: licet per magnū tempus cōtigerit postea. Nam hystoria libri Judith contigit tempore cambis filij Cyri fīm cōmūne expositionē doctorū nostrorū quā secutus sum exponendo

## Capitulū primū.

librum illam. Hystoria vo Machabeorū contigit tempore Antiochi epiphantis regis syrie: vt pater in principio primi libri. Veritamen hystoria videat intricata propter dnos fratres. scz Seleucum et Antiochum epiphanem. et eorū posteros: qui se mutuo expulerūt de regno guerra inter eos quasi impacabili cōmota. Nd euidentia igitur hystorie aliquid est hic premitendū de dicti regni successione. Scindū igitur q; post mortē Alexandri magni: eius monarchia in quattuor regna fuit diuisa. scz Mace donis: Illyrie: Egypti et Syrie: sicut Daā. viij. fuerat p̄petratum: sed de duobus primis regnis non sit mētio in primo Machabeorū libro: sed procedit fīm processum regni Syrie: quod multū iudeam afflitit. resistentibus prout poterant machabeis et aliqua de regno egypti occasiona līter interponā. Scindū igitur q; mortuo Alexandri magno primū regnauit in syria seleucus et alijs quattuor: post ipm: et sextus fuit Antiochus magnus qui duos habuit filios. scilicet seleucus philopatorē: qui sibi successit in regno tanq; primogenitus et antiochus epiphanem qui traditus fuit romanis obses: et audita morte patris et inertia seleuci sui fratris: venit in syriam: et ab aliquibus cluitatibus receptus fuit: et tandem syrie regnum obtinuit. propter quod inter posteros eius et posteros fratris sui de syrie regno fuit lōga concertatio: et aliquādo p̄ualebat vna ps. aliquādo vo altera: et syria de vna posteritate ad alias transibat: vt patet in figura in pagina sequenti posita: in cuius summitate ponit Antiochus magnus: et eius duos filiū in duobus lateribus descendendo: et sub eis eorum posteri. Processus vo regni incipiēdo ab Antiocho magno de posteritate vnius filiū ad alterius posteritatem: vel in eadem posteritate de patre ad filium vel ad alium successorē patet in linea trāversali de minio facta. Et ad maiorem euidentiam super quēlibet successione regnum obtinente posui litteras alphabeti fīm processus ordinem dicti regni. Et quoniā de summis sacerdotibus iudeorū in libris machabeorū est mentio. ideo sciendū q; iaddus alexandri tempore fuit sacerdos summus: post tū onyas sub quo Prothomeus soter rex egypti multos iudeos captiuauit post eum symon iustus: deinde eleazarus frater eius. deinde Onyas Symonis iusti filius: qui vñc tunc fuerat puer: post euz Symon filius eius deinde Onyas filius eius tempore Antiochi magni et Seleuci eius filiū cuius tempore Heliodorus ad spoliandum Erarium in hierusalē fuit missus. et hic Onyas fīm Josephum libro duodecimo antiquitatis iudaice capitulo. vij. habuit duos fratres. scz Jasonem et Menelaum: qui successione līz usurpati tenuerunt summū sacerdotiū: quibus successit Alchimus p̄ institutionē violētam Antiochi epiphanis: quia non erat de linea sacerdotali licet descendisset ab Iacob: vt habeat infra capitulo. viij. et tūc sacerdotiū deuenit ad machabeos: qui Antiocho regi et eius factis quātum poterant resistebant. Habant etiā ibi aliquid inris. Nam Marathias pater eoz descēderat de illis. xxiiij. quos David instituerat ad deseruendū templū domini per vices suas. i. Paral. Sed quia huius primi et secundi machabeorū maior est autoritas q̄ Josephi: cum ab ecclēsia recepti sint ad legendū: ideo non est dimittendus texius p̄pter Josephū: sed magis ecōuerso. Secundo vo libro. iiiij. capi. dicit expresse q̄ Jason fuit frater Onye: et q̄ Menelaus et Lysimachus fuerunt fratres Symonis p̄positi templi et de tribu Beniamin sicut et iste Symon vt habeat secundo libro capitulo. iiiij. De Alchimo vo habeat secundo libro. xiiij. capitulo. q; fuerat summus sacerdos tempore Antiochi epiphanis: sed electus fuit inde: eo q̄ ritu gentiliū fuerat inquinatus: quem tamē restituit demetrius seleucus: vt habeat ibi. et septimo capitulo primi libri: et ideo fīm texium intendo exponere libros Machabeorum.

Sequit figura regum cum suis attinentijs.